

нътъ и пашитѣ похвалили българитѣ скотовъдци, надарили ги съ подаръци, дали имъ права да пжтувать свободно изъ цѣлото царство, безъ нѣкой да ги закача.

Ето какъ българитѣ съ труда и спестяването си се издигнали, прочули се въ Цариградъ. Султанътъ ги приемалъ въ двореца си и имъ казвалъ, че той ще се вслушва въ тѣхнитѣ молби и ще подпомага на българитѣ да добиятъ църкви и училища въ турската империя.

Отъ многото българи търговци най-много спечелили предъ султана братя Чалъкови отъ Копривщица. Тѣ станали богати, търгували съ много стока и добили право да събиратъ данъка отъ овцетѣ по цѣлия Балкански полуостровъ и да го занасятъ на султана. На много мѣста силни бейове и каракачани не искали да плащатъ данъка за овцетѣ си. Обаче довѣреника на Чалъкови чорбаджи Петко Догана отъ Копривщица се явявалъ предъ султана и получавалъ разрешение да иде съ хората си и да събере данъка отъ непокорнитѣ голѣмци.

—Вълко Чалъковъ и Петко Догана имали голѣма дружина хора, събрани измежду най-безстрашнитѣ българи, обличали ги съ богати дрехи, въоръжавали ги съ хубаво оръжие и ги изпитвали, желаятъ ли да идатъ тамъ, дето ги изпратятъ. Всѣки трѣбвало да знае да ездѣ добре силенъ конь, да употрѣбява оръжие и да бжде смѣлъ и храбъръ.

Тѣзи хора обикаляли, като нѣкоя войска всички земи, брояли овцетѣ и прибирали данъка.

Чалъкови и Петко Догана били толкова силни предъ султана, че можали да уволнятъ отъ служба паши и бейове, можали да снематъ отъ бесилка